

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/76/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010470
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4423010470.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a/, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného A. B., proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 28.09.2023 sp. zn. 2Nt/27/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29. novembra 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/134/2017 zo dňa 01.02.2018 právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/46/2018 zo dňa 26.07.2018 v časti výroku o náhrade škody, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa uviedol, že odsúdený považoval nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS/279/2021 za novú skutočnosť, ktorá odôvodňuje iné rozhodnutie vo veci - inú právnu kvalifikáciu skutku a nižšiu trestnú sadzbu.

Súd I. stupňa po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku súdu I. stupňa sp. zn. 4T/134/2017 nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Tr. por. Konštatoval, že nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS/279/2021 nebol vyslovený nesúlad žiadneho ustanovenia Trestného zákona s iným právnym predpisom právneho poriadku Slovenskej republiky, teda nejde o rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré možno považovať za skutočnosť skôr neznámu podľa § 394 ods. 4 Tr. por., teda jediný prípad, kedy zmena právneho stavu odôvodňuje povolenie obnovy konania za ďalších konkrétnych podmienok. Označené rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky je rozhodnutím o sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, ktorým vo veci iného sťažovateľa než odsúdeného, v inej než prejednávanej veci rozhodol, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/4/2019 zo dňa 29.04.2020 boli porušené práva a slobody podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky iného sťažovateľa, a to v súvislosti s právnou kvalifikáciou skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. (v znení účinnom do 01.07.2019) s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrušil.

Súd I. stupňa poukázal na to, že odsúdený návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci iného sťažovateľa, ktoré nie je v zmysle ust. § 394 Tr. por. novou skutočnosťou (a ani dôkazom) súdu skôr neznámu, na základe ktorej by bolo možné obnovu konania povoliť. Zdôraznil, že odsúdený namieta správnosť právnej kvalifikácie skutkov, z ktorých

spáchania bol právoplatne uznaný vinným v pôvodnom konaní, a to s odkazom na právnu argumentáciu ním označeného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v inej trestnej veci, domáha sa tak neprípustnej revízie odsudzujúceho právoplatného rozsudku, ktorý v pôvodnom konaní ani nenapadol odvolaním. Argumentoval, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži a ani nesmie slúžiť na dosiahnutie zmeny právoplatného odsudzujúceho rozhodnutia súdu iba z dôvodu, že odsúdený sa voľbou svojho postoja k za vinu mu kladenému skutku (vyhlásenie o vine), prípadne nepodaním odvolania proti odsudzujúcemu rozsudku vzdal svojho obhajobného práva, a to práva domáhať sa posúdenia svojej viny (t.j. aj posúdenia správnosti použitej právnej kvalifikácie skutku) a v nadväznosti na to i trestu v pôvodnom konaní odvolacím, prípadne dovolacím súdom. Súd I. stupňa nezistil podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por., preto návrh odsúdeného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený, ihneď po jeho vyhlásení, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia neodôvodnil ani on, ani jeho obhajca.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežné, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. por., skutočnosťou skôr nežnou podľa odsekov 1 až 3 je aj a/ rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť, b/ strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 399 ods. 1 Tr. por., súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak

- a) bol podaný neoprávnenou osobou,
- b) smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná,
- c) ak je obnova konania vylúčená podľa § 395.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a napokon rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nezistiac podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

V danom prípade sa odsúdený svojím návrhom domáhal povolenia obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/134/2017 zo dňa 01.02.2018, právoplatným dňa 02.02.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/46/2018 zo dňa 26.07.2018, ktorým bol odsúdený uznaný vinným (spoločne so spoluobžalovaným A. A.) zo spáchania v bodoch 1 až 8 spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák., v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, výkon ktorého mu bol podmienene odložený s probačným dohľadom v skúšobnej dobe v trvaní 5 rokov. Zároveň mu bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne so spoluobžalovaným nahradiť poškodeným spôsobenú škodu. Bola mu tiež uložená povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, povinnosť preukazovať počas skúšobnej doby probačnému a mediačnému úradníkovi

zdroje svojej obživy, strieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom, tiež uložený trest prepadnutia veci.

Krajský súd sa stotožnil s názorom súdu I. stupňa, že neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania uvedené v § 394 Tr. por., pričom v odôvodnení napadnutého uznesenia sa súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu vysporiadal s argumentáciou odsúdeného uvedenou v jeho návrhu na povolenie obnovy konania a nadriadený súd na túto argumentáciu súdu I. stupňa v plnom rozsahu poukazuje.

K obnove konania nadriadený súd považuje za potrebné uviesť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy.

Pokiaľ sa odsúdený v jeho trestnej veci domáhal aplikácie nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 279/2021 zo dňa 11.10.2022 ako skôr neznámej skutočnosti, ktorá je spôsobilá na vyvolanie právnych účinkov podľa § 394 ods. 4 Tr. por., je potrebné konštatovať, že nebolo preukázané, že by vo vzťahu k odsudzujúcemu rozhodnutiu v posudzovanej trestnej veci existovalo rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým by bolo vyslovené porušenie základných práv odsúdeného. Takisto neexistuje rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým by tento vyslovil nesúlad ustanovení Trestného zákona s Ústavou Slovenskej republiky v zmysle čl. 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého ustanovenia:

Ústavný súd rozhoduje o súlade

a) zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom,

Tento postup Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva z právomoci danej mu čl. 125 ods. 1, ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, pričom podľa ods. 6 uvedeného článku sa rozhodnutie vydané podľa ods. 1 vyhlasuje spôsobom ustanoveným na vyhlasovanie zákonov a po nadobudnutí právoplatnosti je daná jeho všeobecná záväznosť.

Predmetom konania vedenom na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 279/2021 bolo rozhodnúť o ústavnej sťažnosti, ktorou sťažovateľ namietal nesprávne právne posúdenie jeho trestnej veci z dôvodu, že bol uznaný vinným z trestného činu krádeže vlámaním na základe nesprávnej trestnej normy, pričom konajúce súdy zároveň použili pre sťažovateľa nepriaznivejší výklad tejto normy. V danom prípade išlo o konanie, vyplývajúce z právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky postupom podľa čl. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v ktorom rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením. Zároveň je potrebné poukázať na skutočnosť, že Ústava Slovenskej republiky takýmto rozhodnutiu nepriznáva všeobecnú platnosť ako je tomu v prípade rozhodnutia podľa čl. 125 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.

Je teda zrejmé, že právne účinky nálezu, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Tdo/4/2019 zo dňa 29.04.2020 bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách a základné právo na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, uvedené uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, sa nevzťahujú na trestné konanie odsúdeného A. B. a citovaným nálezhom nie je konštatované porušenie základných práv a slobôd v jeho prípade.

Ani krajský súd nezistil dôvody na povolenie obnovy konania v hore uvedenej trestnej veci, pričom zdôrazňuje, že účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného konania ani spochybnovanie

spôsobu, akým dôkazy hodnotili súdy v pôvodnom konaní. Na podklade uvedených skutočností a s odkazom na zákonné a správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené zákonné podmienky na obnovu konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.